

LITERATURA

'Va com va!', el retorn de Joaquim Carbó al realisme

L'escriptor, de 83 anys, 'debuta' a Males Herbes

JORDI NOPCA
BARCELONA

Entre les virtuts de Joaquim Carbó hi ha la seva gran curiositat. Seguir-li l'atapeït calendari cultural costa: aquesta tardor assegura que ha anat 15 vegades al cinema, ha vist 14 obres de teatre i dues òperes. També ha llegit, evidentment, uns quants llibres, i durant la presentació de *Va com va!* a la Llibreria Calders –una de les seves novel·les més ambicioses, que s'afegeix als gairebé 130 títols que la precedeixen– compra *Diari nocturn*, d'Ennio Flaiano, que molts anys enrere, quan era guionista de Fellini, l'havia "impressionat molt". Flaiano ha sigut recuperat per la minúscula Dias Contados. Carbó coneix l'editorial, i també LaBreu, Libros del Asteroide i Impedimenta, entre d'altres, i és per aquest motiu que li va semblar pertinent enviar la seva última novel·la a Males Herbes.

Des d'aquesta setmana, l'autor del clàssic infantil *La casa sota la sorra* (1966) comparteix catàleg amb Max Besora, Kurt Vonnegut,

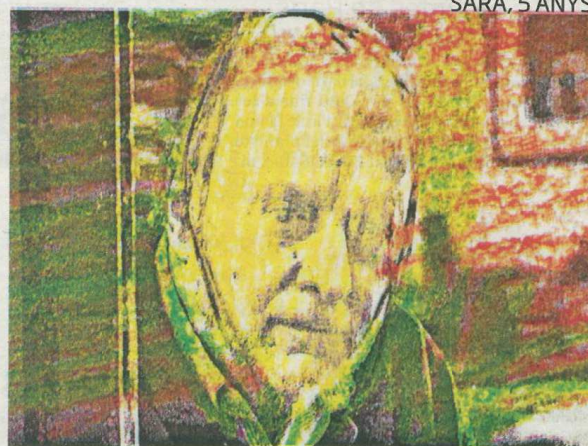
Valero Sanmartí, Ievgueni Zamiatin i Antoni Munné-Jordà. "És una novel·la àcida i estripada, plena de personatges perdors, i amb un vocabulari que no trobes a TV3", assegura Ricard Planas, un dels dos editors de Males Herbes. Ramon Mas, l'altra meitat del tàndem, afegeix: "*Va com va!* és una novel·la escrita amb un ofici que costa de trobar. Els lectors hi veuran una voluntat d'estil molt heavy, en què el llenguatge flueix a través de llargs paràgrafs, amb moltes digressions i personatges que apareixen i desapareixen".

El desastre del món actual

Carbó posa sobre la taula un extreballador d'un banc que, en plena crisi, intenta trampejar la seva progressiva precarietat econòmica ocupant-se de petits encàrrecs que li fan els veïns i d'investigacions –sovint delirants– que emparenten la novel·la amb una de les seves creacions més simpàtiques i memorables, el detectiu Felip Marlot. "La vida és un desastre i el món, tal com l'estem fabricant, és terrible –diu l'escriptor–. Ara bé, cada època té els seus problemes: si a mi m'haguessin dit quan

Derrota
La novel·la és àcida i estripada, plena de personatges perdors

Humor
Al llibre, Carbó exposa "casos dramàtics" actuals amb "certa conya"

SARA, 5 ANYS

tenia 14 anys que quan en tingués 70 tindria una casa, una segona residència i un cotxe hauria pensat que m'estaven prenent el pèl". Carbó, que en els seus llibres per a adults fa emergir el costat més negre i desesperançat, aquí combina la mirada crítica del present amb un sentit de l'humor sovint esperpèntic. "El personatge de *Va com va!* viu sol, i un dia troba un pòtol i decideix emportar-se'l a casa –comença–. El problema és que el pòtol va acompanyat d'un gos. Després d'atipar-se, l'animal deixa el passadís ple de cagaredes, i el protagonista les trepitja, rellisca i va rebotant per les parets".

Aquests últims anys l'escriptor ha vist "casos dramàtics de gent que les passa magres", però intenta explicar el dramàtic context actual "amb una certa conya".

Carbó ja treballa en la segona novel·la per a Males Herbes i li agradaria que *Els orangutans*, la seva primera novel·la per a adults (de 1967) sigui reeditada quan faci mig segle de la seva aparició. Aquest novembre veuran la llum dos llibres més, *Paraules de menjar i beure* (Barcanova) i *Ha passat el circ* (Baula). I l'any que ve sortirà una nova entrega del detectiu Felip Marlot, en què baixa a les clavegueres. —

